

حضرت زینب کبری علیها السلام

حضرت زینب کبری علیها السلام در روز پنجم جمادی الاولی سال پنجم یا ششم هجری قمری در شهر مدینه منوره متولد گردیده و جهان را به قدم خویش مزین فرمودند.

نام مبارک آن بزرگوار زینب، و کنیه گرامیشان ام الحسن و ام کلثوم و القاب آن حضرت عبارتند از: صدیقه الصغری، عصمة الصغری، ولیة الله العظمی، ناموس الکبری، شریکه الحسین علیها السلام و عالمه غیر معلّمه، فاضله، کامله و ... پدر بزرگوار آن حضرت، اولین پیشوای شیعیان حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب علیهما السلام، و مادر گرامی آن بزرگوار، حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها می باشد.

در آن زمان که صدیقه کبری (علیها السلام) به این گوهر دریای عصمت و طهارت باردار بود، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در مدینه حضور نداشتند و به سفری رهسپار بودند. هنگامی که وجود مقدس **زینب کبری** (سلام الله علیها) متولد گشت، صدیقه طاهره (علیها السلام) به امیرالمؤمنین (علیه السلام) فرمود که چون پدرم در سفر است و در مدینه حضور ندارد، شما این دختر را نام بگذارید. آن حضرت فرمود: من بر پدر شما سبقت نمی گیرم، صبر نما که به این زودی رسول خدا باز خواهد گشت و هر نامی که صلاح داند بر این کودک می نهد.

هنگامی که سه روز گذشت، رسول خدا (صلی الله علیه و آله) مراجعت نمود و و همانگونه که رسم و سیره رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) بود، نخست، به منزل حضرت زهرا (علیها سلام) وارد گشتند.

امام علی (علیه السلام) خدمت آن حضرت عرض کرد: یا رسول الله! خداوند متعال دختری به دختری عطا فرموده است، نامش را معین فرماید. فرمود: اگر چه فرزندان فاطمه اولاد من می باشند، لکن امر ایشان با پروردگار عالم است و من منتظر وحی میباشم. در این حال جبرئیل نازل شد عرض کرد: یا رسول الله! حق تو را سلام می رساند و می فرماید: نام این مولود را "**زینب**" بگذار، چرا که این را در لوح محفوظ نوشته ایم.

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) قنقاده آن مولود گرامی را طلبید و به سینه چسبانید، بوسید و نامش را **زینب** نهاد و فرمود: به حاضرین و غایبین امت، وصیت می نمایم که حرمت این دختر را پاس بدارند. همانا که او به خدیجه کبری (علیها سلام) شبیه است.

هوش و ذکاوت:

صاحب کتاب اساور من ذهب درباره حافظه و ذکاوت آن بانوی بزرگوار چنین می نویسد:

در اهمیت هوش و ذکاوت آن بانوی بزرگوار همین بس که خطبه طولانی و بلندی را که حضرت صدیقه کبری فاطمه زهرا صلوات الله و سلامه علیها در دفاع از حق امیرالمؤمنین علیها السلام و غضب فدک در حضور اصحاب پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم ایراد فرمودند، حضرت زینب علیها السلام روایت فرموده است. و ابن عباس با آن جلالت قدر و علو مرتبه در حدیث و علم، از آن حضرت روایت نموده و از آن حضرت به عقیده تعبیر می کند. چنانچه ابوالفرج اصفهانی در مقاتل می نویسد: ابن عباس خطبه حضرت فاطمه سلام الله علیها را از حضرت زینب سلام الله علیها روایت کرده و می گوید: حدثنی عقیلتنا زینب بنت علی علیها السلام..» دقت کنیم که حضرت زینب علیها السلام با اینکه دختری خردسال (یعنی هفت ساله و یا کمتر) بود، این خطبه عجیب و غریب که محتوی معارف اسلامی و فلسفه احکام و مطالب زیادی است را با یک مرتبه شنیدن حفظ کرده، و خود یکی از راویان این خطبه بلیغه و غراء می باشد.

فصاحت و بلاغت:

کلمات و فرمایشات گهربار آن حضرت در خطبه هایی که از آن حضرت روایت شده، خود قوی ترین دلیل بر کمال فصاحت و بلاغت آن بانوی بزرگوار می باشد. همان بانویی که امام سجاد علیها السلام در حق ایشان فرمودند: «أنت یحمد الله عالمة غیر معلّمة و فهمة غیر مفهّمة» یعنی:

«ای عمّه! شما الحمد لله بانوی دانشمندی هستید که تعلیم ندیده، و بانوی فهمیده ای هستی که بشری تو را تفهیم ننموده است.»

در اینجا مروری کوتاه به قسمتی از خطبه آن حضرت در مجلس یزید که یکی از بزرگترین حرکت های آن حضرت، در واقعه کربلا بود که دستگاه حکومت بنی امیه را به شدت لرزاند می کنیم:

«به خدا قسم ای یزید، هر چه کردی بازگشت آن به سوی خودت خواهد بود، چرا که تو جز پوست خود نشکافتی و جز گوشت خود ندریدی.

ای یزید! در آن روزی که خداوند بدنهای پاک شهیدانمان را حاضر می کند تا حقوق خود را از ستمگر بستاند، تو بر رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم وارد خواهی شد، اما می دانی در چه حالی؟ در حالیکه خون عزیزان او را ریخته و حرمت ذریه او را از بین برده ای. آری ای یزید! از این پیروزی ظاهری که به دست آورده ای، غرق شادی مشو، و آن عزیزان را که در کربلا به خاک و خون کشیده ای، مغلوب و مرده مپندار. که خداوند می فرماید: (کسانی را که در راه خدا شهید شده اند مرده مپندارید. بلکه آنان زنده اند و در نزد خدای خود روزی می خورند). آل عمران: 169

و ای یزید! برای تو همین بس که حاکم در آن روز خداوند، و دشمن تو پیامبر خدا، و یاور و پشتیبان اهل بیت جبرئیل باشد. و به زودی کسی که این مقام را برای تو زینت داده و تو را بر گردن مسلمین سوار کرده است (یعنی معاویه)، خواهد دانست که چه جانشین بدی برای خود تعیین کرده و در روز جزا درخواهید یافت که بدترین مکان از آن کیست؟ و بدبختی و ضعف و زبونی شامل چه افرادی خواهد شد.

حضرت زینب (س) بزرگ بانوی جهان اسلام، بیدادگر و ادامه دهنده حادثه عاشورا و دارنده دانشهای دو جهان و به گفته امام سجاد (ع): "**دانای بدون آموزگار و فهمیده بدون فهماننده**" بود. الگوی راستین وی، بانوی دو جهان، حضرت فاطمه (س) مادر وی بوده است. زینب (س) در دامان پرمهر و معنویت فاطمه (س) از سرچشمه معارف اسلامی و قرآنی سیراب گشت. رسالت راستین زینب هنگامی آغاز گردید که پس از به شهادت رسیدن امام حسین (ع) و هفتاد و دو تن از یارانش با ایراد سخنان

آتشین به بیدارگری مردم کوفه و ستیز با ستمکاران و یزیدیان پرداخت.

پس از واقعه خونبار کربلا نقش ایشان روند تازه تری یافت. آن حضرت در این دوران ضمن حضور در کاروان اسرای کربلا در برابر حکام جور قرار گرفتند و به افشاگری ظلم و ستم وارد بر آل طه از سوی خاندان امیه پرداختند. آن حضرت در این دوران سخت با حضور در کاخ برخی حکمرانان جور زمان مانند یزید و ابن زیاد، با تأکید برحقانیت طریق آل محمد بر سخنان و تبلیغات مسموم خاندان امیه درباره بنی هاشم خط بطلان کشیدند.

صدیقه توانا، عقیده دودمان وحی، تربیت شده خاندان نبوت، حضرت زینب کبری(س) است. همو که در بزرگواری و کرامتش بسیار سخن ها گفته و نوشته اند. او نمودار حق و جهاد در راه خدا و نگهدارنده ایمان و عقیده، قهرمان دلیری و شجاعت، جلوه فصاحت و بلاغت، شعله ستیزه جوی باطل و آتش افشان حق در برابر نیروهای ستمگر و کوبنده دژخیمان زورگو است.

زینب(س) تجسم زهد، ورع، علم، عفاف و شهامت و عقیده طاهره، متعلق به اخلاق الهی است. این بزرگوار (س) راه مقاومت در برابر باطل را به امت نشان داد و فداکاری در راه خدا و چشم پوشی از همه چیز را در راه برافراشتن پرچم حق به همه یاد داد.

ایثار، فداکاری، وزانت عقل، صبر و بردباری، علم وسیع و دانش وافر، سخنان سنجیده و منطقی او در فرصت های حساس توأم با آن مظلومیت و ستم های جانکاهی که به او وارد آمده است، از او چهره يك شخصیت بی نظیر، رزم آور شجاع، جهادگر بی باک و سخنور توانا را در قلوب و اذهان ترسیم نموده است که تا چرخ زمان حرکت دارد، تا نسل ها در روی زمین حیات دارند و تا زمین دور خورشید می گردد این چراغ فروزان، نورافکن جهانیان و نسل های آینده خواهد بود.

کرامات

به غیر از انوار مقدسه چهارده معصوم علیهمالسلام، در میان خاندان رسالت و اهل بیت گرامی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم، افرادی هستند که در نزد خداوند متعال دارای رتبه و منزلت رفیع و والایی می باشند و توسل به ایشان، موجب گشایش مشکلات و معضلات امور دیگران است. مانند حضرت ابوالفضل علیه السلام که حتی در موارد زیادی مسیحیان به آن حضرت متوسل شده و به برکت توسل به آن حضرت مشکلاتشان حل گردیده و به حوائج و خواسته های خویش نائل گردیده اند.

حضرت زینب سلام الله علیها نیز بانویی بزرگوار از این دودمان پاک است که توسل به آن حضرت برای حل مشکلات بزرگ بسیار تجربه شده است و کرامات بسیاری از آن بانوی گرامی نقل شده است.

به عنوان مثال شبلینجی یکی از علمای اهل تستن در نورالابصار می نویسد:

«شیخ عبدالرحمن اجمیری مقری در کتابش مشارق الانوار می گوید: در سال هزار و صد و هفتاد دجار مشکلی بسیار سختی شدم و به روزه (قبر مطهر و نوراین) حضرت زینب علیها السلام متوسل شدم و قصیده ای در مدح آن حضرت سرودم که مطلع آن چنین بود:

أَلِ طَاهَا لَكُمْ عَلَيْنَا الْوَلَاءُ لَا سِوَاكُمْ يَمَا لَكُمْ آلَاءُ

و خدا به برکت آن بانوی گرامی مشکل مرا حل کرد.

شهادت آن حضرت:

حضرت زینب سلام ... علیها، شیرزن دشت کربلا سرانجام پس از عمری دفاع از طریق حقه ولایت و امامت در 15 رجب سال 63 هجری قمری در ضمن سفری که به همراه همسر گرامیشان عبدالله بن جعفر به شام رفته بودند، شهادت رسیده و بدن مطهر آن بانوی بزرگوار در همانجا دفن گردید. مزار ملکوتی آن حضرت (دمشق/سوریه)، اینک زیارتگاه عاشقان و ارادتمندان اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام می باشد.